

GODOVI IN SVETE MAŠE

N.24.10. 29.NAVADNA NEDELJA	Lucija: 8.30 Lucija: 10.00 Portorož: 11.00 Portorož: 18.00	Argentin Česnik Radonič Benedikt in Beni za župniji
P. 25.10. Krizant in Darija	Lucija: 19.00 D r u g o d : D r u g o d :	Juriševič Jože v čast sv. Jožefu
T. 26.10. Lucijan in Marcijan	Portorož: 18.00 D r u g o d : Lucija: 8.00 Portorož: 18.00	Teršek Edvard za duše v vicah Buškulič Ivan in Luca v zahvalo
S. 27.10. Sabina	Lucija: 19.00 D r u g o d : Portorož: 18.00	Maršič in Frančiška po namenu - T Gržinič Olivio
Č. 28.10. Simon in Juda Tadej	Lucija: 19.00 D r u g o d : Portorož: 18.00	Rupnik Fani in Jožef Dudine Luciano, Dudine za zdravje
P. 29.10. Felicijan	Lucija: 8.30 Lucija: 10.00 Portorož: 11.00 Portorož: 18.00	Baruca Jože in Brec Brus Anica, Jože, Frančiška za župniji Mahne Alen
S. 30.10. Marcel		
N. 31.10. 30.NAVADNA NEDELJA		

MISIJSKA NEDELJA

Cerkveno občestvo se poraja v srečanju z Božjim Sinom, Jezusom Kristusom, ki prihaja med ljudi po oznanjevanju Cerkve in ustvarja občestvo s seboj in potemtakem tudi z Očetom in Svetom Duhom (prim. 1 Jn 1,3). Kristus vzpostavlja nov odnos med človekom in Bogom. »Razodeva nam, da 'je Bog ljubezen' (1 Jn 4,8) Cerkev postaja »občestvo« z evharistijo. Kristus, ki je v njej navzoč v kruhu in vinu, gradi Cerkev s svojo daritvijo iz ljubezni in jo gradi kot svoje telo, nas pa združuje s troedinim Bogom in med seboj (prim. 1 Kor 10, 16 sl.). V apostolski spodbudi Zakrament ljubezni sem zapisal: »Ljubezni, ki jo obhajamo v zakramentu, ne moremo obdržati zase. Ljubezen po svoji naravi zahteva, da jo posredujemo drugim. To, kar svet potrebuje, je Božja ljubezen, srečanje s Kristusom in vera vanj« (št. 84). Zato je evharistija tako vir in vrhunec življenja Cerkve kot tudi njenega poslanstva: »Pristno evharistična Cerkev je misijonska Cerkev« (št. 84), sposobna voditi vse ljudi v občestvo z Bogom in prepričljivo oznanjati: »Kar smo videli in slišali, to oznanjamo tudi vam, da bi bili tudi vi v občestvu z nami« (1 Jn 1,3).

Zato znova vabim slehernega, da bi z molitvijo in konkretno bratsko/sestrsko pomočjo, kljub gmotni stiski, podprli mlade Cerkve. S tem dejanjem ljubezni in darovanja boste podprli vzgojo duhovnikov, bogoslovcev in katehistov v najbolj odročnih misijonskih predelih in vtili poguma mladim cerkvenim občestvom.

(iz poslanice papeža Benedikta XVI. za 84. misijonsko nedeljo)

Župnija Lucija - Portorož; Cvetna pot 4; tel: 6746700, mobi: 040 207 509; e-naslov: zupnija.lucija-portoroz@rkc.si, spletna stran: http://zupnije.rkc.si/lucija-portoroz; odg. župnik Janez Kavčič; tisk: Bori, Izola.

letnik XXXIII.
številka 43.

30.NAVADNA NEDELJA
24. oktober - 31. oktober 2010

*Bl. materi Tereziji:
»Moja mala,
pridi, pridi,
ponesi me v votline
ubogih.
Pridi, bodi moja luč.
Ne morem iti sam.
Ne poznajo me in
si me zato ne želijo.
Ti pridi, pojdi mednje.
Ponesi me
s seboj k njim.
Kako želim vstopiti
v njihove votline,
v njihovo temo,
v nesrečne domove.
Pridi,
bodi njihova žrtev.
V tvojem žrtvovanju,
v tvoji ljubezni do
mene bodo videli,
spoznali in
si želeli mene ...
Bojiš se. Kako me
boli tvoj strah.
Ne boj se.
Jaz sem, ki te prosim,
da to storiš zame.
Ne boj se.«*

SPRAVA Z BOGOM

Farizej se je postavil in pri sebi molil takóle:
»Bog, zahvaljujem se ti, da nisem kakor drugi
ljudje: grabežljivci, krivičniki, prešuštniki ali tudi
kakor ta cestnar. Postim se dvakrat na teden in
desetino dajem od vsega, kar dobim.«
Cestnar pa je stal daleč proč in še oči ni hotel
vzdigniti proti nebu, ampak se je tolkel po prsni in
govoril: »Bog, bodi milostljiv meni grešniku!«
Povem vam, ta je šel opravičen domov, oni pa ne;
kajti vsak, kdor se povišuje, bo ponizan, in kdor se
ponižuje, bo povišan.«
(Lk 18,11-14)

RAZMIŠLJANJE OB BOŽJI BESEDI (Lk 18,9-14)

“Dva človeka sta šla v tempelj molit, eden farizej in drugi cestinar.”

Potrebna je nenehna molitev. Toda, kakšno je pravilno, Bogu prijetno vedenje molivca? V zgodbi, ki jo Jezus pripoveduje, nastopata dve, v kontrast postavljeni osebi: farizej, pikolovski praktikant postave, ki jo predpisuje njegova vera. Pobožen, kolikor se le da. Moli pravilno in po predpisih judovstva: pokonci, dvignjene glave, z rokami povzdignjenimi k nebu. Uporablja najlepši obrazec: slave in zahvale. Le da hvali Jahveta zase, ker sam ni takšen kot drugi. In ne Jahveta, ker je usmiljen. Na ozadju tolikih motnih figur: lumpov, prešuštnikov, kradljivcev ... hoče osvetliti svoj svetli lik. Tudi z ozirom na tistega cestnarja, ki stoji tam nekje v ozadju tempeljskih vrat, se lahko pohvali: s svojim pogostim postom, z bogato bero, s tolikimi in tolikimi koristnimi deli. Poln je ponosa in zaupanja vase. Pravičen. Zaslužen pred Bogom do te mere, da je celo Bog pred njim dolžnik. Takšen je farizej. Toda, njegova molitev je v bistvu, če odstremo zaveso navidezne pobožnosti, ateistična molitev. Bog mu je le maska napihnjene jaza, ki uporablja verske obrede za povečevanje sebe. Za takšno molitvijo skrit človek ne pričakuje od Boga ničesar in nič od njega ne prosi, pač pa razstavlja samega sebe, svoje pravice in svoje zasluge pred Bogom.

Cisto v nasprotju s farizejem pa je cestinar, ta pripadnik zloglasnih in nič kaj prida ljudi. Zavržen in v ozadje potisnjen si še oči ne upa dvigniti k nebu; roke so mu prazne in dobre le še za to, da se z njimi bje na prsi.

Cestinar je stal v svetišču daleč, a Bog mu je bil blizu, pravi sv. Avguštin.

Kakor tolikokrat sicer v evangeliju, tudi v tej zgodbi o dveh molilcih Bog sprevrže logiko človeškega obnašanja: Pravičnikovo vedenje prehaja v napačen odnos do Boga in bližnjih, medtem ko zgrešena praksa, grešna pot cestnarja, prehaja v pravilno molitveno vedenje.

Farizej greši - ne zaradi svojega življenjskega poštenja, zaradi dobrih del, marveč zato, ker se hvali s svojimi zaslugami; ker hoče biti razsodnik med Bogom in ljudmi; ker druge zaničuje; ker se hoče samovšečno opravičiti in povišati na račun drugih.

Grešni cestinar pa je opravičen, ker prizna svojo grešnost. Tudi se ne vtika v farizeja, češ, ta hodi vedno v tempelj, nosi nedolžen obraz ..., a je slabši od drugih. Tudi ne reče: Nočem biti takšen kot on, hinavec; ali: V bistvu pa sem jaz le boljši kot on ... Zaveda se, da je baraba, in to prizna. Praznih rok je. Toda zato ve, da mora vse prejeti od Gospoda, če hoče postati boljši. Računa le z Gospodom. V želji, da bi bil drugačen, se ne počuti dobro, sicer bi tudi sam postal farizej. V smislu tiste trditve, da farizej postaneš takrat, ko začneš verjeti, da nisi. Iz spoznanja o samem sebi se v njem porodi spoznanje o potrebi odrešenja.

Dva človeka sta se vračala iz templja: farizej in cestinar. Farizej se je vračal takšen, kakršen je prišel. Drugače pa cestinar: prišel je slaboten, vrača se okrepljen; prišel je ubog, vrača se obdarjen; prišel je duševno omajan, vrača se ozdravljen.

Bilo je nekdaj tako, dogaja pa se še vedno, da je molitev v svetišču nekomu v opravičenje, drugemu pa ne.

Priliko o obisku v templju je Jezus povedal nekaterim, pravi sv. Luka, “ki so zaupali vase, da so pravični, in so druge zaničevali” (v. 9).

Iz tega sledi, da je za molitveno držo bistvena zavest lastne praznine, nevednosti, bede in grešnega položaja. Psalmist pravi: “Glej, oči Gospodove so uprte na nje, ki se ga boje, na nje, ki upajo v njegovo milost, da reši njih duše smrti in jih ob lakoti preživlja” (Ps 33, 18-19).

Farizej je hotel, da bi mu Bog potrdil njegov kapital, ki ga je zbiral v nebeški banki. Cestinar pa je klical h Gospodu, da bi lahko znova začel iz nič.

Dar odrešenja je popolnoma zastonski. Cestinar se je v svoji izpovedni molitvi tega zavedal - pa je zato odšel opravičen na svoj dom.

(Lojze Bratina)

OBVESTILA

• **OKTOBER - MESEC ROŽNEGA VENCA** Molitev rožnega venca je spletnje venca Nebeški Materi Mariji. Vsak kdor iz ljubezni in zaupanjem do Nje in Jezusa, izgovarja molitev, je gotovo uslišan. V tem mesecu se še na poseben način zatekajmo k Njej po pomoč. V družini vsaj desetko, v župniji pa vsak dan pol ure pred sv. mašo. Lepo povabljeni k skupni molitvi rožnega venca.

• **POČITNICE** so v tem tednu, zato tudi ni verouka in običajnih srečanj za skupine. Seveda pa pravi kristjan - Kristusov učenec tudi med počitnicami moli in se udeleži nedeljske sv. maše.

• **MISIJONSKA NEDELJA**, s katero nas vesoljna Cerkev enkrat v letu poveže v živo skupnost molitve in darovanja za najbolj revne in zapostavljene. Papež, kot vrhovni predstojnik Cerkve z letošnjo poslanico spodbuja vse skupine v Cerkvi in vsakega posameznika k evangeljski dejavnosti. Kajti, dejavna župnija je namreč vedno tudi misijonska. Bog povrni za vaš dar za misijone!

• **DIAKONSKO POSVEČENJE** Gašparja Lipušček iz župnije Tolmin je danes ob 16.00 v Tolminu. Molimo za našega bodočega novomašnika in za nove duhovne poklice.

• **ČEŠČENJE NAJSVETEJŠEGA** je vsak četrtek uro pred sv. mašo v Luciji (od 18.00 do 19.00); v Portorožu vsako soboto po večerni sv. maši (18.30 do 19.30). Vabljeni k živemu Jezusu, ki nas v podobi kruha čaka, da olajša naša bremena in nas napolni s tistim mirom, ki ga svet ne more dati.

• **DOBRODELNOST IN SOLIDARNOST** Poplave, ki so prizadele ljudi v Sloveniji, so test naše dobrote in solidarnosti. Vaš dar bo tistim droben in svetel žarek, ki prinaša upanje. Položnice za vaš dar so zraven oznanil.

• **DUH ASSISIJA - MOLITEV ZA MIR** je v sredo 27. oktobra ob 18.00 v cerkvi sv. Frančiška v Piranu. Vodi škof Metod. Vabijo frančiškovi bratje minoriti.

• **ENOTNE DRŽE PRI SV. MAŠI** Že nekaj časa je opažanje, da se pri sv. maši različno vstaja in seda. Da bo enotno, zato predlagam sledeče: Vstanemo vsi skupaj, ko duhovnik moli na začetku darovanja: “Molite sestre in bratje, da Bog Vsemogočni...” Vstanemo tudi vsi skupaj po obhajilu, ko duhovnik reče: “Molimo” in moli poobhajilno prošnjo. Med oznanili se vsedemo in nato zopet vstanemo za blagoslov. Skušajmo to sprejeti z razumevanjem, da je to del bogoslužja.

Vprašanje za veroučence iz nedeljskega evangelija:
Kako je molil cestinar?